Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

De effectu confessionis. Quæstio 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Visual Library

QVÆST. X.

De effectu † confeſsionis, in quinque artic[...] diuiſa.

† *Cõc. Tri. ſeſs. 14. c. 1. 2. 3. & 5.*

DEinde conſiderandum eſt de effectu confeſ[...] nis.

¶ Circa hoc quæruntur quinque.

¶ Primo, vtrum confeſſio liberet à morte pecca[...]

¶ Secundo, vtrum confeſſio liberet aliquo mod[...] pœna?

¶ Tertio, vtrum confeſſio aperiat paradiſum?

¶ Quarto, vtrum confeſſio tribuat ſpem ſalutis?

¶ Quinto, vtrum confeſſio generalis deleat pec[...] mortalia præterita?

ARTIC. I.

39 *Vtrum confeſsio liberet à morte peccati?*

Tho. vbi ſupra ar. 5. & q. 1. & ſeq.

AD primum ſic proceditur. Videtur, quòd [...] feſſio non liberet a morte peccati. Confe[...] enim contritionem ſequitur. Sed contritio ſuffic[...] ter delet culpam. Ergo confeſsio non liberat à [...] te peccati.

¶ 2 Præterea, Sicut mortale eſt culpa, ita e[...] veniale. Sed per confeſsionem fit veniale, [...] prius fuit mortale, vt in littera dicitur *. Ergo [...] confeſsionem non remittitur culpa, ſed culpa [...] culpam mutatur.

l. 4. ſent. d. 17. §. D. à me.

SED contra, Confeſsio eſt pars pœnitentiæ ſa[...] menti. Sed pœnitentia à culpa liberat. Erg[...] confeſsio.

RESPONDEO dicendum, quòd pœnitentia [...] quantum eſt ſacramentum, præcipuè in confeſ[...] perficitur: quia per eam homo miniſtris Eccleſ[...] ſubdit, qui ſunt ſacramentorum diſpenſatores. C[...] tritio enim votum confeſsionis annexum habe[...] ſatisfactio pro iudicio ſacerdotis, cui fit confeſ[...] taxatur. Et quia in ſacramento Pœnitentiæ gr[...] infunditur, per quam fit remiſsio peccatorum, [...] Baptiſmo: ideò eo modo confeſsio ex vi abſol[...] nis coniunctæ remittit culpam, ſicut Baptiſmus [...]

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

rat autem Baptiſmus à morte peccati, non ſolum ſecundum quòd actu ſuſcipitur, ſed etiam ſecundum quòd in voto habetur: ſicut patet in illis, qui iam ſanctificati ad Baptiſmum accedunt. Et ſi aliquis impedimentum non præſtaret, ex ipſa collatione Baptiſmi gratiam conſequeretur remittentem peccata, ſi prius ei remiſſa non fuiſſent. Et ſimiliter dicendum eſt de confeſsione adiuncta abſolutioni: quia ſecundũ quòd in voto pœnitentis præceſsit, à culpa liberauit. Poſtmodum autem in actu confeſsionis & abſolutionis gratia augetur; & etiam remiſsio peccatorum daretur, ſi præcedens dolor de peccatis non ſufficiens ad contritionem fuiſſet; & ipſe tunc obicem gratiæ non præberet. Et ideò ſicut de Baptiſmo dicitur, quòd liberat à morte: ita etiam de confeſsione dici poteſt.

Ad primum ergo dicendum, quòd contritio habet votum confeſsionis annexum: & ideò eo modo liberat à culpa pœnitentes, ſicut deſiderium Baptiſmi baptizandos.

Ad ſecundum dicendum, quòd veniale non ſumitur ibi pro culpa, ſed pro pœna de facili expiabili. * loc. cit. in arg.
Vnde non ſequitur, quòd culpa in culpam conuertatur, ſed penitus annihilatur. Dicitur enim veniale tripliciter. Vno modo ex genere: ſicut verbum otioſum. Alio modo, ex cauſa, id eſt, veniæ cauſam in ſe habens: ſicut peccatum ex infirmitate. Alio modo, ex euentu, ſicut hic accipitur: quia per confeſsionem hoc euenit, quòd de culpa præterita homo veniam conſequatur.

ARTIC. II.

Vtrum confeſsio liberet aliquo modo à pœna?

AD ſecundum ſic proceditur. Videtur, quòd con- 40
feſsio non liberet aliquo modo à pœna. Quia peccato non debetur, niſi pœna æterna vel temporalis. Sed pœna æterna per contritionem dimittitur: pœna autem temporalis, per ſatisfactionem. Ergo per confeſsionem nihil dimittitur de pœna.

¶ 2 Præterea, Voluntas pro facto reputatur, vt in

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

*l 4. Sententiarum d.17 § A. ante med. ex Caſſ. ſup. Pſal. 31.

littera dicitur*. Sed ille qui contritus eſt, ha
propoſitum confitendi. Ergo tantum valuit ſibi,
ſi fuiſſet confeſſus: & ita per confeſsionem, qua
poſtea facit, nihil ei de pœna dimittitur.

SED contra, Confeſsio pœnam habet. Sed
omnia opera pœnalia expiatur pœna peccato
ta. Ergo & per confeſsionem.

RESPONDEO dicendum, quòd confeſsio
cum abſolutione habet vim liberandi à pœna
citer. Vno modo, ex ipſa vi abſolutionis: & ſic
dem liberat in voto exiſtens à pœna æterna, ſicut
à culpa: quæ quidem pœna eſt pœna condemna
ex toto exterminans: à qua homo liberatus, a
manet obligatus ad pœnam temporalem, ſecu
quod pœna eſt medicina purgans & promouens
ſic hæc pœna reſtat in purgatorio patienda e
his, qui à pœna inferni liberati ſunt. Quæ qui
pœna eſt improportionata viribus pœnitentis i
mundo viuentis, ſed per vim clauium in tantum
nuitur, quòd proportionata viribus pœnitentis r
net: ita quòd ſatisfaciendo, ſe in hac vita pu
poteſt. Alio modo, diminuit pœnam ex ipſa
actus confitentis, qui habet pœnam erubeſcen
nexam: & ideò quanto aliquis pluries de ipſis
catis confitetur, tanto magis pœna minuitur.

Et per hoc patet reſponſio Ad primum.

Ad ſecundum dicendum, quòd voluntas pr
non reputatur in his, quæ ſunt ab alio, ſicut eſt
Baptiſmo: non enim tantum valet voluntas
piendi Baptiſmum, ſicut ipſius ſuſceptio. Sed
tatur voluntas pro facto in his, quæ ſunt om
homine: & iterum quantum ad præmium eſſe
non autem quantum ad pęnæ remotionem,
iuſmodi, reſpectu quorum attenditur meritum
dentaliter & ſecundario. Et ideò confeſſus
ſolutus minus in purgatorio punietur, quàm
tus tantum.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ARTIC. III.

Vtrum confeſsio aperiat paradiſum? 41

AD tertium ſic proceditur. Videtur, quòd confeſſio non aperiat paradiſum. Quia diuerſorum ſacramentorum diuerſi ſunt effectus. Sed apertio paradiſi eſt effectus baptiſmi. Ergo non eſt effectus confeſsionis.

¶ 2 Præterea, In id quod clauſum eſt, ante apertionem intrari non poteſt. Sed ante confeſsionem moriens intrare paradiſum poteſt. Ergo confeſsio non aperit paradiſum.

SED contra, Confeſsio facit hominem ſubijci clauibus Eccleſiæ. Sed per eas aperitur paradiſus. Ergo & per confeſsionem.

RESPONDEO dicendum, quòd a paradiſi introitu prohibetur aliquis per culpam, & reatum pœnæ. Et quia hæc impedimenta confeſsio amouet, vt ex dictis patet*: ideò dicitur paradiſum aperire.

** in duobus articulis præced.*

Ad primum ergo dicendum, quòd quamuis baptiſmus & pœnitentia ſint diuerſa ſacramenta, tamen agunt in vi vnius paſsionis Chriſti, per quam aditus paradiſi eſt apertus.

Ad ſecundum dicendum, quòd ante votum confeſſionis paradiſus clauſus erat peccanti mortaliter, quamuis poſtea per contritionem in virtute voti confeſsionis, apertus ſit, etiam ante confeſsionem actualiter factam: non tamen obſtaculum reatus eſt totaliter amotum ante confeſsionem & ſatisfactionem.

ARTIC. IV.

Vtrum confeſsio tribuat ſpem ſalutis? 42

AD quartum ſic proceditur. Videtur, quòd effectus confeſsionis poni non debeat, quòd tribuat ſpem ſalutis. Spes enim ex omnibus meritorijs actibus prouenit. Ergo non videtur eſſe proprius effectus confeſsionis.

¶ 2 Præterea, Per tribulationem ad ſpem peruenimus, vt patet Rom. 5. Sed tribulationem homo præcipue in ſatisfactione ſuſtinet. Ergo tribuere

ſpem

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſpem ſalutis magis eſt ſatisfactionis, quàm co
ſionis.

SED contra, Per confeſſionem homo fit hom
*lib 4.d. & mitior, ſicut in littera Magiſter * dicit. Sed
17. in fin. hoc homo accipit ſpem ſalutis. Ergo confeſſio
fectus eſt tribuere ſpem ſalutis.

RESPONDEO dicendum, quòd ſpes remiſ
peccatorum non eſt nobis niſi per Chriſtum: &
homo per confeſſionem ſe ſubijcit clauibus Ecc
ex paſſione Chriſti virtutem habentibus, ideò d
quòd confeſsio ſpem ſalutis tribuit.

Ad primum ergo dicendum, quòd ex actibu
poteſt eſſe ſpes ſalutis principaliter, ſed ex g
Redemptoris: & quia confeſſio gratiæ Redem
innititur, ideò ſpem ſalutis tribuit, non ſolum v
meritorius, ſed etiam vt pars ſacramenti.

Ad ſecundum dicendum, quòd tribulatio ſp
lutis tribuit per experimentum propriæ virtu
purgationem à pœna: ſed confeſſio etiam
in corp. art. prædicto *.

ARTIC. V.

*Vtrum confeſsio generalis ſufficiat ad delenda
talia oblita?*

43 AD quintum ſic proceditur. Videtur, quòd
Tho. 4.d. feſsio generalis non ſufficiat ad delendu
21. q. 2. cata mortalia oblita. Peccatum enim per co
ar. 2. nem deletum, non eſt neceſſe iterum confite
go peccato oblita, per confeſsionem genera
mitterentur, non eſſet neceſſarium, quòd cum
titiam redeunt, aliquis ea confiteretur.

¶ 2 Præterea, Quicumque non eſt conſc
peccati, vel non habet peccatum, vel eſt obl
peccati. Si ergo per generalem confeſſionem
ta mortalia oblita dimittuntur, quicumque
ſibi conſcius de aliquo peccato mortali, quan
que generalem confeſsionem facit, poteſt c
tus; quòd ſit immunis à peccato mortali:
contra Apoſtolum 1. Corinth. 4. Nihil mihi c

ſum, ſed non in hoc iuſtificatus ſum.

¶ 3 Præterea, Nullus ex negligentia reportat commodum. Sed non poteſt eſſe ſine negligentia, quòd aliquis peccatum mortale obliuiſcatur antequam ei dimittatur. Ergo non reportat ex hoc tale commodum, quòd ſine ſpeciali confeſsione de peccato ei dimittatur.

¶ 4 Præterea, Magis eſt elongatum à cognitione confitentis id quod omnino ignorat, quàm illud cuius eſt oblitus. Sed peccata per ignorantiam commiſſa generalis confeſſio non delet: quia tunc hæretici qui ſunt, neſciunt aliqua peccata, in quibus ſunt, eſſe peccata; aut etiam aliqui ſimplices, per generalem confeſſionem abſoluerentur: quod falſum eſt. Ergo generalis confeſsio non tollit peccata oblita.

SED contra, Pſal. 33. dicitur, Accedite ad eum, & illuminamini: & facies veſtræ non confundentur. Sed ille qui confitetur omnia peccata quæ ſcit, accedit ad Deum quantum poteſt; plus autem ab eo requiri non poteſt. Ergo non confunditur, vt repulſam patiatur, ſed veniam conſequitur.

¶ Præterea, Ille qui confitetur, veniam conſequitur, niſi ſit fictus. Sed ille qui confitetur omnia peccata, quæ in memoria habet, & aliquorum oblitus eſt, non ex hoc eſt fictus: quia ignorantiam facti patitur, quæ à peccato excuſat. Ergo veniam conſequitur: & ſic peccata, quæ oblita ſunt, relaxantur: cùm impium ſit dimidiam ſperare * veniam.

** Al. ſalutem.*

RESPONDEO dicendum, quòd confeſſio operatur præſuppoſita contritione, quæ culpam delet: & ſic confeſſio directe ordinatur ad dimiſſionē pœnæ; quod quidem facit ex erubeſcentia, quam habet, & ex vi clauium, quibus ſe confitens ſubijcit. Contingit autem quandoque, quòd per contritionem præcedentem peccatum aliquod deletum eſt, quo ad culpam: ſiue in generali, ſi eius memoria tunc non habebatur: ſiue in ſpeciali: & tunc, quando confitens alicuius peccati oblitus eſt, confeſſio generalis ſacra-

mentalis

mentalis operatur ad dimiſsionem pœnæ ex vi
uium, quibus ſe confitens ſubijcit, nullum ob
lum quantum in ipſo eſt, ponens: ſed ex illa pa
qua erubeſcentia confeſsionis peccati, pœnam mi
bat, pœna iſtius, de quo quis ſpecialiter coram
cerdote non erubuit, non eſt diminusa.

Ad primum ergo dicendum, quòd in confeſ
ſacramentali non ſolum requiritur abſolutio, ſed
dicium ſacerdotis ſatisfactionem imponentis
ctatur. Et ideò quamuis iſte abſolutione ſit fun
tamen tenetur confiteri, vt ſuppleatur quod de
ſacramentalem confeſsionem.

Ad ſecundum dicendum, quòd confeſsio non
in corp. art. ratur (vt dictum eſt *) niſi contritione præſup
quæ an vera fuerit, non poteſt aliquis ſcire; ſic
ſcire poteſt an gratiæ habeat plenitudinem. E
non poteſt ſcire per certitudinem, vtrum per
feſsionem generalem ſit ſibi peccatum oblit
miſſum, quamuis poſsit per coniecturas aliqu
ſtimare.

Ad tertium dicendum, quòd iſte non reporta
modum ex negligentia: quia non ita plenam
ſionem conſequitur, ſicut alias conſequutus fu
nec tantum meretur: & tenetur iterum confite
ad memoriam peccatum venerit.

Ad quartum dicendum, quòd ignorantia Iu
excuſat, quia ipſa peccatum eſt. Sed ignoran
cti excuſat. Vnde aliquis de hoc quòd non co
tur peccata, quia neſcit eſſe peccata, propter
rantiam Iuris diuini, non excuſatur a fictione
cuſaretur autem, ſi neſciret ea eſſe peccata, p
ignorantiam particularis circumſtantiæ; ſicut
gnouit alienam, quam credidit eſſe ſuam. Sed
uio de actu peccati habet ignorantiam facti. E
excuſat a peccato fictionis in confeſsione, qu
ctum abſolutionis & confeſsionis impedit.

QV